

нищкы. *Л. Д. 1869 р. 89.* Пò-тънкы артерїи ся разнищвать по всичко-то ни тѣло. *ib. 90.*

Разновѣдіе *с. с.* разнообразіе: Защото доставяние-то нужднѣтъ калѣпи (модели) малко скѣпичко стига, за това и не владѣе въ това отношение много разновидности. *Л. Д. 1875 р. 39.*

Разносвѣтъ *с. м.* разнощикъ: Когато търговците биле отъ погорните сѣловия, то имале свои разносваче, които или сѣ продавале стоки на мѣсто, или сѣ ги разносвале по другите крайове. *З. 82.*

Разноски *с. ж. мн.* расходъ, трата: Да продължи тѣжкы работѣ, за коѣ-то трѣбовало много разноски, зато ся Гутенбергъ сдружилъ съ златаря Фауста и рудоливца Шефера. *Л. 242.*

Разностроѣнѣ *пр.* разнообразный: Разностройны сводове. *Ик. 76* (*различно построенные*).

Разношаренѣ *пр.* разноцвѣтный: Разношарны гроздове. *Ик. 77.*

Разоборїя *с. ж.* расточительность, доводящая до разоренїя: Таковы сладкокусцы е имало въ всяко время, кога владало луксусъ и разоборїя. *Л. Д. 1874 р. 67.*

Разоборѣ *м. св.* Разобор(у)вамъ Разобарямъ *м. дл.* разорю, разоряю; разстроиваю: Лѣность-та прилича на ръждѣ, защото разоборва работѣ-тъ на чловѣка. *Л. Д. 1871 р. 197.* Откакъ ся разоборилъ и съспалъ градъ-тъ (Лисабонъ), на много мѣста начинло да искача и лыже огнь изъ земѣ-тъ. *ib. 1873 р. 71.* Нѣ Испанїя отъ толкова имотъ дали цѣнѣжъ? Освѣнъ дѣто и не помогѣ това злато, нѣ то еще ж и разобори. *ib. 1874 р. 167.* Въ тѣя суевѣрны празници не само ничто ся не искарева, нѣ еще ся прѣска и готово-то, а напоятъ ся разобаря и здравис-то. *ib. р. 222.*

Разопѣтамъ *м. св.* разспрошу: „А егиди Стоянице, Стоянице, бре не'есто! Тебе ке те разопѣта Мени пра'у да ми кажишъ“. *М. 137.*

Разопѣмъ *м. св.* Разопѣвамъ Разопѣнамъ *м. дл.* растяну,—гиваю: Когато имѣ са свѣршен растителната и животната храна, то отомацие разопватъ гниленната отпка, топатъ я въ вода и галтатъ цѣли парчета. *З. 167.* Разопѣнѣ кожата на една дѣска и я остави на слѣнце да изсѣхне.

Разорѣ *м. св.* Разорѣвамъ *м. дл.* распашу,—хиваю: Долната прѣстъ, подземъ-тъ, все малко-по-малко да ся разорява. *Л. Д. 1873 р. 253.*

Погонѣ е онова разтояние, до дѣ е гоненѣ—каранѣ волѣ да разорѣ, и пакъ връщанѣ на задѣ, отъ дѣ и *увѣрътъ*. *Ик. 53.* Още му Господ даде криво рѣлце, че разорѣ, че расковѣ дълга нѣвица. *Ис. 8, 107.*

Разорѣ *м. св.* Разарямъ *м. дл.* разорю,—аю, уничтожаю: Мюфти Февз—Уллахъ докаралъ да ся разарятъ Еничери-ти. *Л. Д. 70 р. 68.*